

חירות של אמת / חלק משיעורו של מו"ר הרב דוד חי הכהן שליט"א

הרמב"ן בפירושו לספר שמות כתב כי ספר שמות הוא ספר הגאולה: שעבוד מצרים, עשר המכות, יציאת מצרים וקריעת ים סוף. והוא שואל על כך: מדוע לא מסתיים החומש בסיום תהליך הישועה? מדוע ספר הגאולה צריך להכיל את פרשיות המשכן, את פרשת משפטים, בגדי כהונה?

מסביר רמב"ן, שגאולה וחופש הם עקרונות מרכזיים, שצריך להתבונן בהם היטב כיוון שהם צריכים להנחות אותנו כיחידים וככלל. מהי גאולה? חזרת האדם לטבע האמיתי שלו. יכול להיות אדם, שיצא מעבדות לחירות, אבל ממשיך להעריץ את אדונו לשעבר, ומהלך החשיבה שלו פועל לפי מהלכיו של האדון. בפנימיותו הוא עדיין משועבד לאדון. גם אצלנו, יש אנשים שחושבים ששימוש במילים לועזיות בשפה יציג אותם כחכמים לאזני שומעיהם. וכי שפת הקודש שלנו צריכה יצורים זרים בתוכה? שימוש בשפה זרה מראה שיש מישהו זר ששולט בנו.

הגאולה הכללית של עם ישראל היא החזרה לטבע המקורי הפנימי שלו. האבות הקדושים הראו לנו את הטבע האמיתי שלנו, בכך שהיה להם קשר ישיר עם אלוקים. הם היו נביאים! זהו הטבע האמיתי שלנו: קשר ישיר עם רבש"ע. קשר זה מביא להשראת שכינה בישראל, וכאשר יש משכן, ועם ישראל נוהג לפי החוקים האלוקים - שורה השכינה בתוכנו.

יוצא, לפיכך, שהגאולה מגיעה לשלימותה רק כאשר המשכן עומד על תילו, ועבודת הקודש נעשית בו כסדרה. זוהי חתימתה של הגאולה.

כעת אפשר להבין מדוע פרשת משפטים פותחת בדיני עבד עברי. וכי אלו ההלכות הבסיסיות שמהן מתחילים ללמוד על חיים ראויים לעם ישראל? כן. כי להיות חופשי זה יסוד יותר גדול מעצם החיים! מי שחי, אבל אינו בן חורין - לא חי את חייו האמיתיים, כאילו הורג את נפשו. אם אדם מעריך מה שהסביבה מעריכה - הוא בכלא, הוא לא מבטא את עצמיותו האמיתית.

עבד עברי צריך להשתחרר אחרי שש שנים, וגם בשנות העבדות אסור לעבוד בו עבודת פרוך. מהי ההגדרה ההלכתית של עבודת פרוך? עבודה שאינה חלק מהגדרת התפקיד של העובד. למשל: בקשה ממזכירה להביא סוודר לבתו של המנהל ("ה"בוס") - היא עבודת פרוך. עבד שנקנה לצורך עבודות הבית והמשק, ונאלץ לסחוב מזוודה של בעל הבית - עובד עבודת פרוך. אסור להעביר יהודי בתפקיד שאינו כלול בהגדרת העבודה שלו. בכך מתבטאת גם חירותו של העבד.

אם מחליט העבד לוותר על בחירתו, להישאר עם אשתו הנכריה וילדיו הנכריים? אז רוצעים את אזנו. מעשה זה מלמד על הבושה שיש במעשה זה - ויתור על חייו העצמיים, למען העבדות.

בפסח אנו מזכירים לעצמנו את החירות שלנו, את הנאמנות והמחויבות לטבע הפנימי - קרבת אלוקים הטבועה בנו. חג שמח.

"שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו"

כמה כח יש לנו בפה, לטוב ולמוטב, נוכל ללמוד מדברי קדשו של החפץ חיים זצ"ל ("שמירת הלשון", שער הזכירה, פרק ב): "והנה, ידוע שההתעוררות של מעלה, תלויה בהתעוררות של מטה. לכן אם נמצא בישראל מידת השלום ואין בהם שום לשון הרע מלמטה, אין השטן יכול לקטרג עליהם... שאפילו ח"ו ישראל עובדים כוכבים ומזלות וביניהם יש שלום... הטביע הקב"ה בשטן שבאופן זה לא יוכל לנגוע בהם כלל! שכן אמרו חז"ל שדורו של אחאב, אף שהיו עובדי עבודה זרה, היו נלחמים ומנצחים מפני שלא היה בהם לשון הרע.

כי ישנו כלל בכל העניינים - הקב"ה נוהג מידה כנגד מידה, ולכן כשאדם כובש את עצמו ובולם פיו מלדבר דברי גנות על חברו, כן למעלה אין המקטרג יכול לפתוח פיו לדבר קטגוריא. אך אם נמצא ח"ו דלטוריא בישראל מלמטה, לבד מה שהמדבר לשון הרע מעורר על עצמו קטגוריא על עוונותיו (!), הוא מעורר כח הקטגוריא על כלל ישראל, שעל ידי זה בא השטן ומקטרג על ישראל עבור עוונותיהם ותובע דין עליהם וכביכול הקב"ה מוכרח להענישם עבור זה. ומי גרם כל זה? המספר לשון הרע מלמטה..."

שנזכה בע"ה לצאת לחירות ולדבר רק טוב על ישראל וע"י זה נשמע ונתבשר בשורות טובות ומתוקות אמון!

הגיגים

האם את חולת ניקיון??/לבנת אברג'ל

- הילדים כבר ברכב, חגורים. ולפתע: כתם שוקו על החולצה של הקטן.
1. עולים חזרה - בהבטחה שיותר אין שוקו..(כן בטח)
 2. משפשפת עם מגבון ומטשטשת (מורחת...)
 3. שמה מוזיקה ויוצאים לדרך - הכי טבעי, הכי יפה!

נשארו כלים בכיור מארוחת הערב:

1. שוטפת - בלילה הלכלוך מתקשה והעבודה כפולה.
2. מסדרת לפי גודל וסוג ודוחפת לכיור - מעלימה ראיות.
3. הולכת לישון - עוד לא נולד הכלי שהחליט שנשבר לו.

טאטאת את הבית ונשאר פס דק דק של לכלוך שמסרב לעלות ליעה.

1. נלחמת איתו - מורידה הזמנה מהמקרר ונעזרת בה לאיסוף השאריות.
2. מפזרת באופן שווה ברחבי הבית - בכל זאת בית זה לא מוזיאון.
3. משאירה אותו לראווה במרכז הסלון - הוא כבר יתפזר מעצמו.

כמה פעמים בשבוע את שוטפת את הבית ?

1. כל יום - כולל הזזת מטות, אנשים ואורחים.
2. תלוי במצב השטח, לפעמים מספיק להעביר סמרטוט.
3. פעם אחת - וגם זה לכבוד שבת.

שואב אבק

1. שואבת הכל מכל - השכנים כבר התלוננו על רעש.
2. מוציאה מהבזידים בראשי חודשים.
3. מכשיר חשמלי נחמד - משאילה מהשכנים לפני פסח. (ניסיתי מאלה מסעיף 1 אך הם לא שמעו את הדפיקות..)

קורות בארות

● הספריה תהיה פתוחה בימי החופשה לפני פסח כרגיל. מיום חמישי, י"ג ניסן הספריה תהיה סגורה עד לאחר החג

● הקבלת פני רבו ביום שלישי י"ח ניסן, בשעה 20:00 באולם צור.

טעמו וראו כי טוב חן צרפתי

לפני הכל התנצלות ותיקון:

המתכון של העוף בין שפורסם בחודש שעבר הוא מתכון של סיגל עטר. סליחה ששמה נשמט ותודה רבה לה על השיתוף והמתכון. על פסח נאמר (בשמות י"ג, ג'): "ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים..." אם כך, הפעם, כמה מילים על זיכרון. ואולי בעצם על שיכחה..

אני מושיבה את הקטנצ'יק לארוחת בוקר. פרוסה עם גבינה, קצת ירקות. הוא מתחיל לאכול ומחייך אלי. אני מחייכת אליו בחזרה ומגלה שצריך לקנח לו את האף. איפה הטישו? לפני שנייה הוא היה על השיש! אני נוברת בערימת הניירות שעל השיש ומגלה אריזה ריקה. יישר כוח לילדי המתוקים שהשאירו את האריזה הריקה ולא, חלילה, זרקו אותה לפח. כך אשים לב שצריך להביא עוד טישו.

"שב יפה!" אני אומרת לבני הקטן ויוצאת בצעד נמרץ להביא חבילת טישו חדשה מהמגירה בחדר האמבטיה שנמצא בקצה השני של הבית. בדרך צד את עיני משהו. אני מתבוננת ורוטנת לעצמי: "למה שוב הגרביים המלוכלכות על הרצפה? למה לא בסל הכביסה??" אני מרימה את הגרביים ורואה בפינה את הסנדלים של הבת. גם הם צריכים להגיע למקומם בחדר האמבטיה ואני אוספת אותם בדרכי לשם. עוד מספר צעדים והנה, מונחות להן מספר קוביות לגו ממש באמצע הדרך. אני מרימה אותן ולוקחת אותן למקומן בחדר הילדים. עכשיו לחדר האמבטיה- גרביים לסל, סנדלים לפינה.

אני חוזרת למטבח. מבט חטוף בבני הקטן שולח אותי שוב בצעד נמרץ לחדר האמבטיה להביא את הטישו שנשכח כמוכן. הפעם הצלחתי להגיע לשם בידים ריקות. אני פותחת את הדלת. סל הכביסה העמוס והגדוש קורץ לי. אני מתבוננת בו בסיפוק: כמה כביסה אנחנו מייצרים ביומיים.. אם אני כבר פה, אכניס כביסה למכונה ואוריד את המפלס לפנות מקום לבגדים שעוד יבואו היום. אני מסיימת ומצליחה לסגור את הסל. איזה כיף! חוזרת למטבח. "אתה אוכל חמוד?" אני שואלת וכשהוא מסתכל עלי אני נזכרת שעדיין לא הבאתי טישו.

הטלפון מצלצל, אני עונה תוך כדי הליכה נמרצת לחדר האמבטיה. שיחה קצרה שמסתיימת כשאני נכנסת לחדר האמבטיה ועומדת נבוכה. אני יודעת (!!!) שרציתי לקחת מפה משהו. אבל מה זה היה? מה זה היה?? מסתכלת סביבי ולא נזכרת. טוב, תיכף אזכר. יוצאת, שומעת את הקטנצ'יק מהמטבח. טישו! זכרוני שב אלי לרגע. אני נכנסת שוב, לוקחת את הטישו וחוזרת למטבח. אחרתי את המועד! האף שלו כבר נקי, השרוול לא!

לפני שנה במפגש משפחתי הביאה גיסתי בורקס מצות ממולא בתפוחי אדמה. כל כך טעים שממש השתדלתי כמיטב יכולתי להשאיר משהו לאחרים. לפני מספר ימים כשביקשתי ממנה לתת לי את המתכון היא שלחה אותי לאתר האינטרנט של 'ניקי ב'. אתר מופלא בעיניי ובלי נדר עוד אספר עליו באחד העלונים הבאים. אביא את המתכון כמו שהוא רשום באתר ואוסיף עוד אפשרות שמופיעה שם כמתכון נוסף.

בורקס מצות צאלה צרפתי

מתוך האתר של ניקי ב.

5-6 מצות

להרטיב היטב את המצות ולהניח בצד לכמה דקות. המצות צריכות להיות רכות אך לא מתפרקות. אפשר לשמור את המצות בתוך מגבת עד להרכבת המנה כדי לשמור עליהן לחות.

למילוי תפוחי אדמה:	למילוי בשר:	אופן ההכנה
בטטה גדולה	500 ג' בשר טחון	לבשל את תפוחי אדמה עד לריכוך ולרסקם.
2 תפוחי אדמה	תפוחי אדמה בינוני	לקצוץ את הבצל ולטגן, להוסיף את הבשר ולטגן תוך כדי בחישה עד שהבשר משנה את צבעו. לתבל.
בצל קטן מטוגן עד הזהבה	בצל בינוני	להוסיף את הבשר לתפוחי אדמה ולערבב.
כפית מלח	1 כפית פפריקה	לחצות כל מצה לשניים, להניח כמות יפה מהמילוי בפינת כל חצי מצה ולגלגל.
פלפל שחור גרוס	מעט סוכר	אחרי שכל הגלילים מוכנים לטרוף את הביצים ולתבל במלח ופלפל. לטבול את גלילי המצה בביצה ולטגן אותם משני הצדדים במחבת בשמן חצי עמוק עד להזהבה. להוציא ולהניח על נייר סופג.
2 ביצים	מלח + פלפל	
שמן לטיגון		
לבשל את הבטטה ותפוחי אדמה עד שהם רכים, לרסק יחד עם הבצל ולתבל.		
** מי שלא אוהב בטטה יכול להחליף אותה בשני תפוחי אדמה קטנים.		

ושיהיה לבריאות! טל ישראל

"שמחה רבה, שמחה רבה, אביב הגיע פסח בא..." כמאמר השיר המפורסם, וידייקו האמהות: "אביב הגיע, מתח בא..." אבל, האם שמתם לב להמשך של השיר? "מלאו, מלאו, מלאו כיסי באגוזים". אז על זה בדיוק נספר הפעם, אבל על אגוזים מסוג אחר: אגוזי הפיסטוק!

כן, כן, מסתבר שאגוזי הפיסטוק הם אחד מזני האגוזים העתיקים והבריאים בתזונה העולמית. מסתבר שאכילת פיסטוקים על בסיס יומי (לא קלויים ולא מלוחים, טבעיים!) יכולה לסייע לנו רבות בתחומים שונים:

א. מחקרים מראים שצריכה מתמדת של פיסטוקים יכולה להוריד רמות של "כולסטרול רע", ולהעלות רמות של "כולסטרול טוב", ובכך לתרום לבריאות הלב.

ב. עוד יתרון שלהם הוא שמירה על מערכת עיכול בריאה ויציבה, בזכות הסיבים התזונתיים שבהם.

ג. אגוזי הפיסטוק מכילים רמות גבוהות של נחושת, שעוזרת לספיגה של ברזל בדם, ולכן מומלצים מאוד לאנשים הסובלים מאנמיה.

ד. סובלים מיובש בעור? אכילת פיסטוקים עוזרת לשמירה על לחות העור, בזכות השומנים הרוויים שבהם.

אז לסיכום, במקום למלא את הכיסים, תתחילו למלא את הבטן - בפיסטוקים!

בהצלחה, וחג כשר ושמח!

שאריות ממשלוחי המנות

פורים עבר ונותרנו עם שאריות מתוקות בפה, בלב ובארונו.

מצוות משלוחי המנות ממלאת אותנו ברוחב לב ובשמחה משותפת עם האחר, אך לעיתים לא מצליחים להגיע לכל מי שרוצים, אם מפאת הוצאות מרובות ואם מפאת הזמן לחלק את משלוחי המנות.

בעקבות מיזם משלוחי המנות הקהילתיים, זכו כ-50 משפחות להקטין באופן משמעותי את ההוצאות על המשלוחים ואת ההתרוצצויות וההתעסקות סביבם. יחד עם זאת הן הגיעו לעוד משפחות שספק אם היו מגיעים אליהן עקב עומס המשלוחים ולמרות הרצון הטוב.

המסרים שקיבלנו היו מאד חיוביים - כולם נהנו מהמוצרים הטעימים שהגיעו הישר מגוש עציון ובכך תרמו להם בשמחה ונהנו מהברכה שהגיעה אליהם ונשלחה מהם לאחרים. אחדים קיבלו בנוסף לברכה גם את משלוח המנות ואחרים קיבלו גלויה עם ברכת פורים שמח, בדואר או במייל.

זכינו לאסוף סכום של 3000 ש"ח עבור תרומה לתנועת "נחלה" הגואלת אדמות במרחבי ארצנו הקדושה. זאת בנוסף על קניית המוצרים ממתישבי גוש עציון היקרים.

תבורכה משפחות יקרות, על השתתפותכן ועל השינוי התודעתי שעזרתן לחולל בנושא זה. יש לציין שבזכות פעילות זו זכינו ליצירת קשרים והכריות משמעותיים יותר בין המשפחות במיזם.

ברצוני לבקש סליחה על תקלות לא צפויות שהיו ולהודות על ההבנה. יישר כח לפעילות - אחוה שארף, חוה ודקה, ותהלה ציון.

נהנית להיות שליחה של שמחה!

חגלה כהן

בתאבון!